

Dodilletts avhandling håller mått

Betygsnämnden har inte släppt igenom en undermålig avhandling och Göteborgs universitet har inte fläckat sitt rykte genom att låta den läggas fram, skriver professorerna Lindberg och Nilsson i sin avslutande replik.

Professorerna Månsson och Lundgren och forskarassistenten Westerstrand har i *SocialPolitiks* nätversion våldsamt angripit Susanne Dodilletts idéhistoriska avhandling; de har talat om förvanskning, ja t.o.m. fusk och frågat hur Göteborgs universitet kunnat släppa igenom en så usel produkt.

Som handledare resp. seminarieledare har vi följt framväxten av Dodilletts arbete. I den flerdisciplinärt sammansatta betygsnämnden anfördes beaktansvärda anmärkningar men samtidigt framhölls avhandlingens påtagliga förtjänster, framför allt att den sätter den svenska utvecklingen i perspektiv, pekar på dess mekanismer och diskuterar dess orsaker. Ingen kritik av det slag som ältats i *SocialPolitik* framfördes och det var aldrig ifrågasatt att avhandlingen skulle godkännas. Opponenten, som jämte handledarna deltog i överläggningen, har som nämnts i ett tidigare inlägg redovisat sin starkt positiva uppfattning av avhandlingen i en anmälan i

Göteborgs-Posten.

Dodillet har tvivelsutan skrivit en kontroversiell avhandling som väcker indignation hos anhängarna av den svenska prostitutionslagstiftningen och än mer hos dem som hon utpekar som leverantörer av argument till denna. På slutet tar hon ställning för en liberalare syn på prostitutionen; det kunde hon som idéhistoriker gott ha avstått från och i stället fullt ut hållit sig till avhandlingens syfte analysera de skilda värderingar och antaganden som ligger bakom svensk resp. tysk debatt. Den jämförelsen är viktig och värdefull, och de skillnader Dodillet observerat är uppenbara och väl belagda. Hennes förklaringar till dem kan i vissa detaljer sättas ifråga men utgör ett intressant bidrag till en viktig diskussion. Kritikerna i *SocialPolitik* angriper huvudsakligen avsnitt som handlar om dem själva; deras anmärkningar gäller påstådda vantolkningar och godtyckliga sammanställningar av belägg. Men skilda tolkningar är nästan alltid möjliga och de belägg Dodillet hanterat tjänar huvudsakligen till att påvisa idélägen och opinioner snarare än till att fastställa orsakssamband och beroendeförhållanden; så förfar man ofta i idéhistoriska framställningar. I varje fall rubbar inte den ursinniga kritiken från Månsson et al huvudresultatet av Dodilletts undersökning: den perspektivöppnande och i somligas ögon provocerande jämförelsen mellan tysk och svensk sedlighetsdiskurs. Betygsnämnden har inte släppt igenom en undermålig avhandling och Göteborgs universitet har inte fläckt sitt rykte genom att låta den läggas fram.

Bo Lundgren och Ingemar Nilsson

professorer vid Institutionen för Idé- och lärdomshistoria,
Göteborgs universitet